

Slišanje glasov:

ŠE NIKOLI NA TAKO VISOKI DOZI

Shizofrenija ni niti ena enaka drugi. Jih je vsaj deset različnih, to so kategorije, ampak dejansko pa je vsaka zelo posebna.

Marca sem utrpela precejšnje poslabšanje. Nek sprožilec je moral biti. Blodnje, paranoja, umetno ustvarjena zaljubljenost. Psiha je prisotna v vseh delih možganov – to ni samo en center ali en del glave – in sodeluje s čustvi, z razumom, z logiko, s pomnjenjem, z mislimi, pri meni tudi s čustvovanjem. Leta minevajo in jaz vse bolj in bolj temeljito spoznavam svoje psihoze. In res so mučne, predvsem pa sramotne.

O teh stvareh nihče ne želi govoriti, ker je za vsakega pacienta in obolelega to zelo težka izkušnja. Težko je reči, da si bluzil, da si slišal vesoljce, težko je priznati, da si bila hospitalizirana, saj si po porodu svojega otroka nosila na oltar (verskofanatične blodnje). Težko je povedati, da veš, da ti sledijo, da so ti nastavili čip v zob in te imajo pod nadzorom. To je bolezen, pri kateri um odpove, in ko prideš k sebi, ne samo da si sesut, saj je mnogo možganskih celic uničenih, marveč potrebuješ tudi čas, izmučen si, izžet. Čaka te spoprijemanje s tem, kaj si naredil, kaj si rekel, kaj je bilo. Potem ko zdravila primejo, seveda. Velikokrat pa zdravila ne primejo in so ljudje v psihiatričnih bolnicah po šest mesecev, po leto dni, a tudi pa dve leti. Ni jih sicer veliko, a tudi to je resničnost. Zdravila za shizofrenijo ni, izumili so zgolj takšna, ki zavirajo simptome, a je bolezen v svoji obliki venomer prisotna. Vedno.

Jaz imam to nesrečo, da se mi pojavi občutek obsedenosti z nekom, pomešan z občutkom zaljubljenosti, in ker je ta človek nevaren, padem v vojno sama s sabo in se ustrašim. Ustrašim se zavedanja, da sem zaljubljena, ker vem, kakšen je. In če nekomu to razlagaš, je vse dokaj preprosto. In kaj je tukaj shizofrenija? Problem je, ker je to šele začetek. Pride stvar, dogodek, naključje, t. i. povod ali sprožilec, ki to vzplamti, in misli iz tedna v teden samo rastejo. Na koncu pride do tega, da ne zmoreš več delovati. Veliko strahu, občutkov ogroženosti, preganjavic, dokler se ti ne zdi tako nevarno, da lahko storiš

Neokusna pripomba

Maja Klemenčič

samomor. V resnici pa mi nihče nič noče, tudi če mi malo sledijo ali me spremljajo. Živim torej mirno, v resnici me nihče ne ogroža, ampak moj um vidi zadevo povsem drugače. Možgani so zelo kompleksna stvar. In pri motnjah v duševnem zdravju je zelo pomembno, kakšna osebnost si. Imamo več vrst osebnosti, in to velikokrat vpliva na to, kako se bo oseba odzvala na psihozo. Sedaj prejemam kar precej visoko dozo. Deset let sem dobivala 500 mg Soliana na dan, sedaj 700 mg. A je pomagalo, bolj normalno delujem, ne bojim se več svojih misli. Za sabo pa to povleče sto in eno posledico, ker so tablete zelo močne. Zaradi visoke doze sem popolnoma izgubila menstruacijo.

Tako malo je treba, da bi se postavili v čevlje prizadetih shizofrenikov, ampak družba tega ne želi. Samo za sekundo si predstavljajte, da ste v službi, imate normalen delovni dan, pride sodelavka in jo začnete pokrivati z rjuho ter poditi stran veverice, ki jo napadajo. In potem, ko vas spravijo v red, morate priti nazaj na delovno mesto, če pa ne, če službe niste med tem tako ali tako izgubili, se spoprijemate s tem, da vam ljudje govorijo, kaj se je z vami zgodilo. Nosite več bremen: diagnozo, fizično

poslabšanje, tablete, stigmo in sram. V mojem primeru je osebi, s katero je moje stanje povezano, to v veliko veselje, na trenutke celo uživa, da se mi je spet strgalo. In se spoprijemam s tem – ko se mi zgodi poslabšanje –, kako bi se zadržala, da mu ne bi težila, da mu ne bi pisala. Da mu ne lajnjam svojih blodenj. Uživa v tem. Nekomu, ki je (bojda) preganjal stotine žensk, je to zmaga, da se je eni zaradi njega strgalo, ker jo je toliko obnorel. Žalostno je to, a s tem se spoprijemam.

Ko psihoz ni, si pa samo rastlina. Težje deluješ, veliko ješ in veliko spiš. In kdor ne doživi psihoz več let zapored, morda tudi deset let, je lenuh, ki noče delati, saj mu nič ni.

Upam, da mi ne bo šlo na slabše, 700 mg je kar precej. Upam, da se bom »unesla«. Kot je rekel psihiater: »Imate blagoslov in imate prekletstvo.«

In v tem času veliko rišem. Iz mene bruha navdih, bruha volja do ustvarjanja, ta teden delam že drugo sliko, marca sem naslikala zgornjo. Kot vulkan, ki je eksplodiral. Vsaj nekaj, ali ne?

Vaša zmešana Maja Klemenčič